

PEDAGÓGUSOK LAPJA

56. ÉVFOLYAM 2. SZÁM
A PEDAGÓGUSOK SZAKSZERVEZETE HÍRLAPJA ÉS HÍRLEVELE
2000. FEBRUÁR 9.
ALAPÍTVÁ: 1945-BEN

Hány órában tanítunk - hány órában dolgozunk?

A társadalom megítélése a pedagógusokról sokszor végletes. Kit többségében pozitív élmények értek saját tapasztalatában vagy gyermekei iskoláztatása során, kinél a negatív élmények vannak túlsúlyban. Az előbbieket könnyen megbocsátják hibáinkat, az utóbbiak hamar készen állnak az ítélettel. Ha jogos követelésekkel lépünk föl, akkor is könnyen a fejünkre olvassák: heti húsz órát dolgoznak, egész nyáron szabadságon vannak - mit akarnak még? Ha béreinkért Európára hivatkozunk, jön a válasz: ott sokkal magasabb a kötelező óraszám. Meggyőzhető-e a társadalom arról: elemi érdeke, hogy az ifjúságot jól képzett, egészséges és egészséges lelkületű, létbiztonságban élő pedagógusok neveljék-oktassák? Meggyőzhető-e végre azok, akik a közalkalmazottak, és köztük a pedagógusok évtizedes nyomora árán kapták meg gazdagító vállalkozásaikhoz az induló tőkét, hogy ideje lenne végre valamit visszaadni? Van-e időnk tovább várni? Mekkora társadalmi terméknövekedés esetén remélhetjük, hogy belőle már nekünk is jut?

A kérdésekre csak politikai válasz adható. Az a tökéletlen "dongó" tőlünk repül. Mikor veszik ezt észre azok, akik a választások előtt mindig ránk lelnek ígéreteikkel, a beváltásukról pedig sorra megfélemednek?

Leveleink, kérdéseink sokszor süket fülekre találnak. Ha csendben túrunk, azt mondják: lám, így is jó. Ha tiltakozunk, tüntetünk: már megint a pedagógusok.

Mikor értik meg végre, hogy a kötelező óraszám nem azonos a munkaidőnkkel? A pedagógus pótszabadságunk lassan az egyetlen olyan pluszjog, ami még megillet bennünket.

A tisztességes tanár állandó lelkiismeretfurdalástól gyötörtén küzd egyszerre a szakmai színvonalának megtartásáért és a családjá megélhetéséért.

A pályára tévedő fiatalok hamar ráébrednek, itt ma nem meggazdagodni, de életben maradni sem könnyű. A családalapítás elemi feltételeit egy pedagógusházaspár 40 év munka során sem képes megteremteni, tehát elindulni sem tudunk. A nemzeti átlagkereset 80 százaléka körül kapni fizetést főiskolai, egyetemi diplomával, a mellékjövedelmek egyre reménytelenebb hajszolásával - megnyomorító állapot. (Minderről adatsorokat, elemzéseket adtunk a Pedagógusok Lapja 1999/10., valamint 11-12. számában.)

Lehet-e ezen változtatni? Tudunk-e, kell-e nyomatékokat adni szavunknak?

A béremelés ígéretének szívesen hiszünk, de csak abban az esetben, ha a kormány a bérfelzárkóztatás legfontosabb lépéseit akkorra tervezi, amikor tényleges hatása van, tehát 2001-2002-re. A 2004-ig tartó tervezésben van ráció, de tudjuk, hogy mennyire nem jelent elkötelezettséget egy új kormánynak a régi ígérete. Erről a nyugdíjasok tudnának beszélni.

Át kell gondolnunk, hogy munkánkat más módon közvetítsük a társadalomnak. A teljes pedagógiai folyamatot kell bemutatnunk, és a feladatellátás egészét kell megfelelő mutatószámokkal eléje tárnunk.

A kötelező óraszám egyedüli hangsúlyozása félrevezető, hiszen feladatainknak csak egy részét jelenti. Ezért a létszám és a bérvizony jövőbeni meghatározását csak a feladatok valódi tartalmát részletesen leíró, rendszerező érveléssel tudjuk meggyőzően indokolni.

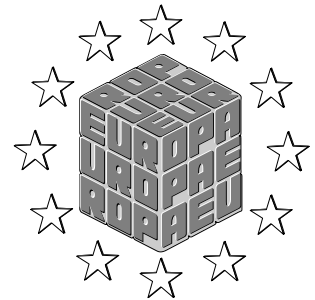
Kellenek természetesen új források, és ha létrejön a megállapodás, akkor ennek a végrehajtását garantáló finanszírozási rendszer.

A bérek áttekinthető és egyértelmű megállapítása szükséges egy, a közszolgálati keretbe illesztett közoktatási bérendszer megalkotásával. Hiszen lassan egy bérbesorolás elkészítéséhez jogi egyetem kell, miközben sokasodnak az egymásnak ellentmondó munkaügyi ítéletek.

Egyértelmű kormányrendeleti szintű előírás kell a pedagógiai munka hátterét biztosító intézményi feltételekről. Az előírás alapján kell a fenntartónak olyan személyi és tárgyi feltételeket biztosítania, hogy az egyes vezetők felelni tudjanak a gondjaikra bízott iskola, kollégium stb. teljes működéséért.

Mi ilyen megállapodás igényét fogalmaztuk meg ősszel. Írásbeli javaslatunkat szeptember 13-án adtuk át Pokorni Zoltán oktatási miniszternek. (Lásd Pedagógusok Lapja 1999/8-9. száma). Erről tárgyaltunk eddig. Ennek a szándéknak a megerősítését várjuk a küldöttgyűléstől, és csak ennek megfelelő tartalmú megállapodást írhatunk alá.

Borbáth Gábor

A MEGOLDÁS

A TARTALOMBÓL:

- **IRÁNY
AZ EURÓPAI UNIÓ**
- **ÚJABB
KEZDEMÉNYEZÉS
AZ OMBUDSMANNÁL**
- **KÖZOKTATÁS-
VEZETŐI TOVÁBB-
KÉPZÉS TISZTSÉG-
VISELŐINKNEK**
- **TÁRSADALOM-
BIZTOSÍTÁSI
VÁLTOZÁSOK**
- **PEDAGÓGUSOK
ÉS RENDŐRÖK**
- **JOGI OLDALAK**
- **PSZ-SZOLGÁLTATÁSOK**